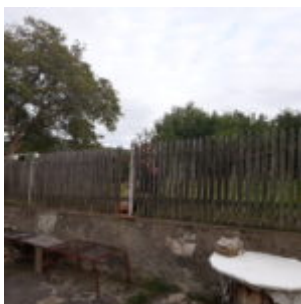

....pod nosem se maluje!”

Smála jsem se Taliprtce ve čtvrtek večer, když jsme zcela výjimečně byli v Domečku. Čtvrtek patří nákupu, domácnosti a trochu i volnu, enemže v sobotu se jede na tu svarbu, takže se makat nebude, tak jsme to ze soboty přesunuli na čtvrtek.

Po cestě autem mě rozčílil Brtník a tak jsem po zaparkování proti svým plánům, že jdu rovnou makat, popadla Rumouška a šli jsme na chvílku ven. Původně jsem chtěla vzít i Tali, enemže ta mě nakrkla po vystoupení z auta taky, páč hodlala jít do silnice, takže tím pádem šla akorát tak domů. Teda na zahradu. Každěj svýho ščestí strojvůdce, jako vždycky. Krátce jsme se s Rumouškem prošli a já je pak vyměnila a vytáhla ven ještě i Tali. Stejnej úsek, jinej průběh. Zatímco s Rumouškem jsme si šli spolu, s Tali bylo trochu víc dohadování. Jak říkám, už jí to zas bere a začíná to být otravný. Nu ale zpáteční cesta už cajk.

Došly jsme na zahradu a já šla udělat rychlý kafe. Brtník mezitím stihnul – asi jako omluvu □ -dovyčistit a hlavně zútulnit trošku prostor před vchodem do domečku, odkud já jsem odvážela eternit a on pak fošny. Vyhrabal to tam a opravil plůtek, který tam zatím je a chybělo mu pole. A já si právě říkala, že by bylo hezký to i prozatím nějak pořešit. Teď to vypadá hezky čistý a zarovnaný. Než dojde na další úpravy, tak ať je to vzhlednější, ne?

Takhle je to lepší, ne? Než to bylo před tím....

Krecht, tam se bude skladovat žrádlo!

Vytáhla jsem ohaříkům ven polštáře, ať si mají kde pohovět, když budou chtít a hlavně taky kongy, který jsem jim vzala s sebou. Naplnila jsem je čerstvým tvarohovým sýrem, rozdala je a vypadla škrábat. Uprostřed škrábání jsem si vzpomněla, že jsem vlastně nezašla za sousedkou šikmo naproti, u které mi domluvila sousedka přímo naproti □, že mi předá číslo na souseda vedle nás □ □ □. Dobrý ne? □ Potřebujeme se sousedem domluvit nějaký stavební věci a on sem jezdí sporadicky. Zatím jsme se nepotkali a uuuuž s ním nutně potřebujem mluvit. Tak jsem jako správná ženská nažhavlila dráty komunikace a když jsem viděla o víkendu sousedku naproti, daly jsme se do řeči. Teď jsem si vzpomněla, že jsem teda vlastně si měla dojít k sousedům šikmo naproti pro to číslo. Třískla jsem špachtlí, mrskla štětku do kýble a šla.

Sousedi byli akurát na zahradě, takže paráda. Jsou v majetku rotvajlera, tak uvidíme, ešivá bude fajn, tak se třebaš s pesanem můžem kámošit, vypadal civilizovaně. A jeho panička byla příjemná. Už vím, kde kupovat maso! □, dala mi mimo jiné doporučení. Taky jsme zhodnotily můj výbornej outfit □ □. Páč vono na černý krátký sůkni a černým tričku ta bílá barva ze stěn je tetkon děsně moderní □. Sousedka pravila, že si stejnej model pořídila loni, když byli na taky Maltě a na Pískách □.

Obdržela jsem číslo a vrátila se zpátky makat. Ohařiska se zrovna šíleně rubali pod ořechem a mě pak u vchodu přepadli, jak kdybych sto let doma nebyla. Tak jsme se ešče trochu poprali fšící tři. Pak jsem jim utekla, páč taky musím něco dělat, že jo. Brtnik mezitím položil lino v provizorní kópelce a když jsem ho zaskočila obdivovat - to lino, ne Brtnika, ten zlobil, toho jsem neměla náladu vobdivovat □ - sdělila jsem mu, že už jsem získala číslo na souseda od vedle. Za což jsem byla pochválena. Vrátila jsem se ke své přítelkyni špachtli a s troškou skřípění zubů, páč už mě bolí zápěstí, loket i rameno, jsem to v dolní části stěn konečně dotáhla do konce. Teď teda ešče ten vršek a na ten se vůbec, vůbec netěším teda.

Během škrábání jsem občas pozlobila ohařiska z okna a když jsem pak šla ven, čekali na mě oba za dveřma místnosti a vítali a jásali, jak delegace na letišti. No on už byl taky čas večere. Pro ně i pro nás. Vymyslela jsem to tak, že žrádlo jim dáváme tady a tím pádem po příjezdu domů, se cestou od auta už jen rovnou i vyvenčí a pak můžou jít chrápat a už se s nima nemusí. Zatímco, kdyby se nafedrovali až doma, tak pak ještě venčení a to už se

chodilo spát hodně pozdě. Takhle to pěkně všechno do sebe pasuje.

Dala jsem vařit vodu na špecle a využila k tomu svou funglofku rychlovarnou konvici, kterou jsem pořídila. Páč on ten dvouvařič, co tu zbyl, už má svoje leta a je takovej jako pomalejšího charakteru. Takže to bychom tu byli ešče za tejdén. Takhle jsem to značně zrychlila. Mezitím jsem pěkně nakrájela ohaříkům pekingský zéli a ředkvičky, do kyblíků jim k tomu dala vločky, co jsem spařila hned po příjezdu, ať to mám připravený a to už mi za zády houkala siréna. Vypadalo to, že těch 30 min. zpoždění od normální doby krmení způsobí smrt vyhladověním flekatýho těla. Když došlo na maso, došlo zároveň i na zmítání a vypadalo to, že na sobě ta koza vyrobí námořnickej uzél. Podařilo se mi jí přes uhynutím hlady zachránit v minutě dvanáctý podáním kyblíku se žrádlem. Rumoušek, jako civilizovaná osoba - ano osoba, páč on je víc člověk, než pes, jako každá vižla, i civilizovaně ležel a celej proces dozoroval. Za mohutnýho kapání slin □ □ . Pak dostal každej svůj kyblík a já se vydala na zahradu do přístěnku naplnit své dva pytle s odpadky.

Ustanovila jsem se totiž sběrovým referentem a vzala si zas svůj úkol to, že pokaždý, když jsme v Domečku naložím dva pytle - plast a papír a odvezeme je. Brtník se mi směje, že jsem svědomitý sběrový referent, co se furt hraboší v odpadcích □ . Ale oceňuje, jak už je poznat, že hromada mizí. Stejně tak svědomitě každý druhý týden naplním naši předplacenou popelnici drobným směsným bordelem □ □ Jen teda pak musím vydržet těch čtrnáct dní, než ji můžu zase naplnit. Což jsou pro mou netrpělivou duši trošku muka, páč bych klidně plnila každej den □ □ □ □ , neb když mám úkol, ráda bych ho dokončila co nejdřív. Aaaa to tady jako nende, že jo.

Když jsem se vracela zpátky do kůchně, běžel mi Rumoušek naproti s kyblíkem vylízaným dočista do čista. On si totiž zase vzal za svůj úkol to, že bude nosit po žrádle kyblíky k vymytí. Bodejď by ne, když mu za to pokaždý něco kápne. Na rozdíl ode mne, který kápala jen večere. Když mi podal svůj kyblík, donesl posléze i ten Taliprtky a vysomroval si tak další dobrůtku. To už se akurát dovařily ty špecle a já mohla jít servírovat znojemskou se špeclema. Mimochodem - špecle jsou moje oblíbená příloha, jenž dokáže skvěle zastoupit jak knédl, tak brambory, či cokoliv vlastně. Sedli jsme si k jídlu a protože jsem prasca, okamžitě jsem si špeclí vhodila gezicht. Takže jsem si hubu omatlala papírovou utěrkou a tu posléze v legraci mrskla po Taliprtce, kterážto se hodlala hrabat v papírový tašce. Zmuchlaná utěrka vonící po znojemský okamžitě upoutala její pozornost, hópala po ní a jala

se jí přežvykovat. Využila jsem toho k procvičení povelu fuj.

Požvejkla a pustila teda, pak tak jako poodešla, vrátila se a zas to sebrala, znovu jsme to vyfújovaly a pak už si toho nevšímala. Já se věnovala dál jídlu a najednou koukám, že Tali době Rumoušovi do tlamajzny. Ale tak jako jinak, než když on něco má, dělá s tím drahoty a ona mu to chce sebrat. Bylo to jiný. A navíc ona koukala na mě. Aha?? Aháá, ahá, ahááá?? Rumouš dělal filutu a mě to bylo najednou jasný. Von má v kušně tu utěrku se stopovým prvkem znojemský, dělá na ni důležitýho a VONA ŽALUJE!!!! ☐ Žaluje na Rumouše, že sebral něco co nemá a drží to v tlamajzně. Jehehéééé, musela jsem se flekatý udavačce smát. No ale pak jsem pochopitelně musela “zasáhnout” a Rumíček musel ten odpornej cumel vydat. Páč pravidla platí pro všechny stejně. (U Brtnika se teda nebojim, že by něco takovýho zkoušel, ten je vycepovanej výborně v tomhle ohledu ☐) . Ta měla takovou radost, ale! Musela jsem ji pochválit i když jinak žalování nemám ráda. Byla na sebe hrdopec, jak to pěkně pořešila. A Rumoušek dostal stranou taky piškůtek. Jak úlitbu . Páč já vím, že v jeho případě, nešlo o sběr humusů, ale o filutovinu, kdy se tím chtěl zviditelnit - což se mu dokonale povedlo. Oči mu svítily nadšením stejně jako Taliprtce, která byla důležitá. ☐ ☐ “Jako malý harantí ste”, řekla jsem jim a šla nás sbalit na cestu domů. Páč bylo půl devátý a než se dostaneme domů, tak ať nejdem spát o půlnoci.